

[Gert Petersen]

om at være med til at sikre de sikre zoner, også sikre vandforsyning osv., men ikke om at bryde belejringer i stor stil, og det er det, NATO presser på for at komme til at gøre.

Den modsætning illustreres helt aktuelt af noget, der er sket i går og i dag. Efter at de bosniske serbere har rømmet de to bjerge, udtaler FN's talsmand – FN's talsmand! – at nok er Sarajevo omringet, og serberne dominerer i omegnen, men han vil ikke længere bruge »belejring« om situationen. Talsmanden for det amerikanske udenrigsministerium siger derimod, at tilbagetrækningen fra bjergene var et nødvendigt skridt, men bestemt ikke nok. Kvælergrebet om Sarajevo skal standses, og indtil det sker, står advarslen, som »vi« har udstedt, bestemt ved magt.

FN's og USA's, dvs. NATO's, fortolkninger af begivenhederne omkring Sarajevo inden for det sidste par døgn er helt forskellige. Hvis tolkning er så den autoritative, der får den afgørende betydning?

Det er mit håb, at det er FN's tolkning, og at generalsekretæren vil være stærk nok til at modstå presset. Men han er udsat for et pres, og når vi siger ja, bidrager vi til at øge dette pres på generalsekretæren for en bombning, som griber direkte ind i krigen i strid med alle hidtidige beslutninger. Det kan få forfærdelige følger både for fredsforhandlinger, civilbefolkning og FN-soldater, og at vi har et medansvar, er givet.

Til allersidst vil jeg godt have at vide: Hvem er »vi«, som Mr. Michael McCurry, der er talsmand for udenrigsministeriet i Washington, taler om, når han siger, at indtil det er sket, står advarslen, som »vi« har udstedt, bestemt ved magt?

De Forenede Nationer har ikke udstedt en advarsel af den karakter. De Forenede Nationer har advaret imod, at begrebet sikre zoner bliver underkendt. Frewer, FN's talsmand, siger, at der altså nu er ved at ske noget meget positivt omkring Sarajevo. USA mener det modsatte, nemlig at det langtfra er nok, og at den advarsel, som »vi« har udstedt, derfor stadig står ved magt.

Det er heri, jeg ser den meget store risiko for det, man er ved at foretage sig, nemlig at USA tiltager sig en rolle, som ikke svarer til FN's, og at NATO igen bliver brugt til formål, som ikke svarer til det, FN havde lagt op til og bedt om. Det er derfor, vi stemmer imod.

Annette Just (FP):

Som flere allerede har sagt, er det en meget betydningsfuld afstemning, vi skal til, og det har faktisk været en meget svær opgave at finde ud af, hvordan vi kunne sige, at vi ikke vil gå ind i en borgerkrig, men gerne vil være med til at sikre, at freden bevares, når den er skabt. Vi har gjort vort bedste og er egentlig glade for, at vi kunne skrive, som vi har gjort i betænkningens bidraget, for det er og bliver den bedste måde at sikre sig imod at blive fejlciteret alt for mange gange.

Vi har også bedt om, at nogle af besvarelserne fra forsvarsudvalgsmødet i går er kommet med i betænkningen, men man kan allerede nu se, at de svar, vi fik i nattens mulm og mørke, allerede nu er blevet forældet. Jeg tænker bl.a. på det spørgsmål, som er optrykt, hvor vi beder om en vurdering af situationen i det område, hvor den danske styrke bl.a. skal være, nemlig Tuzlaområdet. I nat blev der svaret, at det er et forholdsvis roligt område, men ikke desto mindre kunne man kl. 8 i morges lase på Ritzau, at der nu var heftige kampe i den nordlige industriby Tuzla, hvis forstæder var under serbisk artilleribeskydning ledsaget af serbiske infanteriangreb. Byen er et af de få steder, hvor alliancen mellem muslimer og kroater fortsat er i kraft, så dér er man da blevet enig om, hvem man slås mod. Det kan jo hurtigt forandre sig, ved vi fra nogle af de andre svar, vi har fået. Derfor spørger jeg: Er man i virkeligheden helt klar over, hvad det er, man sender danske soldater ned til? Vi sender dem direkte ned til et af de højspændte områder. Det kan godt være, at FN har øje på Sarajevo, men det er måske derfor, at man har flyttet brændpunterne til de områder, som vi sender de danske og nordiske soldater ned til. Jeg synes, at det er en meget farlig situation, og nordboere har ikke en fair chance for at se, hvem der er ven, og hvem der er fjende i det område.

Jeg har et spørgsmål til forsvarsministeren, fordi der også er indløbet en meddelelse om, at den svenske Riksdag på torsdag skal have en tilsvarende debat, som vi har i dag, men at det for svenskerne er en forudsætning for at sende deres 850 mand af sted i den fælles nordiske brigade, at der sker fremskridt under fredsforhandlingerne i Genève. Hvad vil det betyde? Vil det betyde, at vi risikerer, at svenskerne rent faktisk lige pludselig siger, at der ikke er